

MIELUL ȘI PORUMBELUL 2

Mulțumesc. Să mai rămânem în picioare ca să vorbim un moment cu Domnul.

Binecuvântatul

nostru Tată ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim pentru harul Domnului Isus,
care s-a revărsat peste inimile noastre, prin Duhul Sfânt, și ne-a răscumpărat,
pe noi, care eram nevrednici să primim îndurarea TA.

Tată,

ne pocăim de toate păcatele noastre și Îți suntem recunoscători pentru
răscumpărarea pe care ne-ai dat-o din lucrurile spre care ne îndreptam.

Îți

mulțumim pentru că ne-ai adus până aici, prin harul Tău măreț,
și credem că ne
vei duce și mai departe, pentru că ne-ai ales, în Hristos,
înainte de
întemeierea lumii, ca să fim un popor deosebit, un popor
sfânt, o preoție
aleasă, care să Îți aducă o jertfă duhovnicească: roada
buzelor noastre, care
dau slavă Numelui Tău.

Dumnezeule,

în seara aceasta Te rugăm să ne deschizi inimile. Trimite

Duhul Sfânt și ajută-ne să avem o astfel de părașie în jurul Cuvântului Tău, încât atunci când vom pleca de aici, să putem spune ca cei doi ucenici care au mers alături de Tine pe drumul Emausului: „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?” (Luca 24.32).

Vindecă bolnavii, cheamă păcătoșii la pocăință și adu-i înapoi pe cei rătăciți, căci atunci vom lăuda Numele lui Isus.
Amin.

Vă puteți așeza.

Mă bucur mult pentru că în seara aceasta pot fi din nou în această arenă mare, ca să ne închinăm împreună Domnului Isus, pe care Îl iubim, și să stăm în părtășia Cuvântului Său.

Astăzi a fost o zi mare pentru mine, deoarece am avut privilegiul să mă întâlnesc cu câțiva păstori, printre care s-a aflat și dr. Canada, un om foarte cumsecade. El mi-a arătat biserica lui mare și mi-a vorbit despre părtășia minunată pe care o aveți aici, în Golden Gate, ceea ce m-a bucurat nespus

de mult.

Fie

ca Domnul să vă facă păstori peste turma pe care Duhul Sfânt v-a pus s-o călăuziți, s-o hrăniți, s-o îngrijiți și s-o aduceți înaintea Lui în ziua aceea.

Voi

știți pilda Samariteanului milos, care spune că odată Isus a găsit un om căzut pe drumul spre Ierihon. Acel om mergea de sus în jos, căci era unul căzut, iar pe drum a fost prins de vrăjmaș, care l-a bătut și l-a jefuit, lăsându-l aproape mort. Cu alte cuvinte, el trăia fizic, dar spiritual era mort.

Preotul

și levitul au trecut pe lângă el fără să îl ia în seamă, dar bunul Samaritean a venit, l-a ridicat, i-a turnat untdelemn pe răni, i-a dat să bea vin, iar după aceea l-a dus la un han.

Acesta

este locul în care aș vrea să vă aduc și eu.

Deci

Samariteanul milos l-a dus pe acel om la un han și i-a zis hangiului: „*Ai grijă de el!*” după care i-a dat doi bănuți și a adăugat: „*Orice vei mai*

cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere.” (Luca 10.35).

Acum

aș vrea să le spun ceva păstorilor.

Dumnezeu v-a dat Duhul și Cuvântul ca să aveți grijă de acești răniți care au fost aduși înăuntru. Dacă mai au nevoie de ceva, El se va îngriji de aceasta când va veni, așa că tot ce trebuie să faceți voi, este să hrăniți aceste oi.

Ieri

după-amiază am trăit unul din cele mai minunate momente din viața mea, deoarece

am putut vedea locul acesta înșesat de oameni care Îl caută pe Dumnezeu. O, a

fost o priveliște minunată!

Leo

și Gene, băieții de la înregistrări, mi-au spus că mai avem doar o seară. Ei au toate înregistrările adunărilor, așa că dacă cineva le vrea, le poate avea. Ei au și câteva fotografii și cărți. Cred că aceasta este ultima lor seară aici, așa că puteți primi ceva dacă doriți.

Mâine

va fi seara de încheiere și am auzit că va veni în oraș fratele Erikson.

Eu

l-am întâlnit pe acest frate și pot spune că este un om foarte cumsecade și că nădăjduiesc să mergeți cât mai mulți să îl ascultați.

Fratele

Valdez Jr. este peste apă, aici în San Francisco, la un fel de trezire și cred că unii dintre frați au anunțat deja adunarea lui. L-am întâlnit de două ori și pot spune că este un creștin adevărat. Mie îmi face plăcere să cunosc astfel de oameni.

El

va ține adunări tot restul săptămânii și sunt sigur că vă veți simți bine dacă veți merge să-l ascultați.

Cu

voia Domnului, aş vrea să citesc ceva din Scriptură, şi anume din Ioan 1.29-32.

Vă rog să ascultaţi cu atenţie citirea Cuvântului, pentru că Cuvântul lui

Dumnezeu nu va cădea niciodată. Cuvântul meu poate cădea, dar al Lui, nu!

Câţi

dintre voi citesc Biblia zilnic? Să vă văd mâinile. Oh, este minunat! Încercaţi

să vă faceţi un obicei din a citi câte un capitol în fiecare seară, înainte de

culcare, şi un capitol dimineaţa când vă treziţi.

Voi

ştiţi că Duhul Sfânt se hrăneşte cu Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea este bine să

citiţi. Acum voi citi din **Ioan 1.29-32**:

A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, şi a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

El

este Acela despre care ziceam: „După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.”

Eu nu-L cunoşteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.”

Ioan a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.”

Aseară

sau într-una din adunările ținute în săptămâna aceasta, am făcut următoarea afirmație: **„Noi nu trebuie să producem roade, ci trebuie să le purtăm.”**

De ce am spus aceasta? Noi am încercat să producem roade și astfel am obținut educație și teologie, ceea ce este greșit. Uneori facem anumite lucruri ca să producem roade, dar mai degrabă descoperim că de fapt nu avem roade, ceea ce dovedește că procedăm greșit.

Ca să poți produce ceva, trebuie să aibă loc o schimbare la exterior, dar pentru a putea rodi este nevoie de ceva ce vine din interior.

Biblia

spune că *„pomul se cunoaște după roadele lui”*, ceea ce înseamnă că, indiferent cum îi arată coaja, cum îi cresc crengile sau ce formă are, viața din el dovedește ce este acel pom. Rodele sunt cele care contează.

Poate

că acel pom are coaja ca smochinul și ramurile ca nukul, dar dacă rodește mere

dovedește că seva sau viața din el este de măr.

Tot

așa se poate recunoaște și un creștin: după roadele pe care le poartă. El nu se cunoaște după cât de bine se îmbracă, nici după cât este de educat sau de intelectual, nici după biserica la care merge, ci după viața pe care o trăiește, căci ea dovedește ce este în interiorul lui.

De

multe ori noi încercăm să facem ca biserica creștină să arate bine pe dinafară, adică încercăm să fim curați pe dinafară, ceea ce este bine. Alteori încercăm să ne purtăm ca și creștinul de lângă noi: strigăm ca el, vorbim ca el, etc., dar eu cred că asta nu este bine, pentru că este imitație. **Tu trebuie să fii ceea ce ești la interior, să fii natural, căci dacă te forțezi să te porți altfel decât ești în realitate, ești fățarnic.**

Isus

spunea odată: „De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!” și nu faceți ce spun Eu?”

(Luca 6.46). De ce spunea aceasta? Pentru că „Domn” înseamnă „Stăpân”, ceea ce înseamnă că dacă Îl numim „Domn”, trebuie să facem ceea ce poruncește El.

Sunt

sigur că există o mulțime de imitatori de aceea, prieteni,
vreau să știți că
persoana care imită este cel mai mizerabil om. Atunci nu e mai
bine să fii tu
însuți?

Congresmanul

Upshaw obișnuia să spună: „Fii tu însuți și nu încerca să fii
ceea ce nu ești,
căci dacă faci aceasta ești un nimic!”

Dacă

dorești să fii creștin, roagă-L pe Hristos să scoată firea
veche din tine și să
te facă o făptură nouă, căci dacă va face aceasta, nu mai
trebuie să imiți
nimic, ci vei aduce la suprafață Viața ta nouă.

Dar

câtă vreme ai răutate, invidie, ceartă și toate aceste lucruri
ale lumii, să
știi că Hristos nu este acolo, pentru că Biblia spune clar că
*„Dacă iubește
cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.”* (1 Ioan 2.15).

Vedeți,

voi faceți aceste lucruri rele pentru că Viața lui Dumnezeu nu
este în voi, dar
când Viața Lui este acolo, se manifestă singură și aduce la
suprafață ceea ce
este Ea.

Să

nu spuneți niciodată: „Eu sunt creștin pentru că merg la biserică.” Nici: „Sunt creștin pentru că predic Evanghelia!” „Eu sunt creștin pentru că am vorbit în limbi!” sau: „Eu sunt creștin pentru că am strigat!” căci nici una din acestea nu vă face creștini.

Să

nu spui: „Eu sunt creștin pentru că nu mai fumez și nu mai beau!” căci dacă ai făcut lucrul acesta de la tine, este încă ceva greșit. Așa este. Noi trebuie să facem toate aceste lucruri din interiorul nostru; trebuie să curgă din noi. Dacă posedăm Ceva care pur și simplu a scos lumea afară, roadele încep să se vadă de la sine.

Roadă

Duhului nu este mersul la biserică; nu este renunțatul la fumat; nu este vorbirea în limbi; nu este rugăciunea pentru vindecarea bolnavilor; nu este prorocia sau propovăduirea, ci așa cum scrie în Galateni 5.22-23: „**roada Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.**”

Prin urmare, dacă predici dar ai un temperament nervos, faptul că predici nu-ți va fi de prea mare folos. Indiferent cât de

mult te duci la biserică și încerci să imiți creștinismul,
dacă față de vecinul
tău ai o atitudine certăreață și meschină, nu îl vei câștiga
niciodată pentru
Hristos. Vedeți? Voi aveți nevoie de roadele Duhului Sfânt.

Soția

mea spune adesea: „Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele!”
și așa este. Eu
prefer să trăiesc o predică decât s-o vorbesc, pentru că
acesta este lucrul cel
mai bun.

Cred

că dacă vom asculta cu atenție mesajul pe care ni-l transmite
textul din seara
aceasta, Duhul Sfânt ne va descoperi și ne va lămuri o dată
pentru totdeauna
din ce cauză nu avem biruință așa cum ar trebui.

Noi

știm cu toții că ceva nu este în ordine cu biserica creștină.

Poate

ziceți: „Frate Branham, de ce tot lovești în asta?” Ei bine,
voi lovi până vă
veți îndrepta!

Voi

face ca evanghelistul care a predicat numai despre pocăință.
Astfel, în prima
seară a predicat despre pocăință; a doua seară, la fel, iar

după ce au trecut
două săptămâni a continuat să vorbească tot despre pocăință.
Atunci diaconii
l-au oprit și l-au întrebat:

„Frate,
tu nu știi nici o altă predică afară de aceea despre
pocăință?”

„Bineînțeles
că știu,” a răspuns el, dar mai întâi vreau să văd că oamenii
se pocăiesc, iar
atunci voi predica și despre altceva.”

Așadar,
haideți să scoatem bățul din roată, astfel încât să putem
porni, căci doresc să
mergem împreună pentru Domnul Isus.

Revenind
la textul nostru, vedem că în Ioan 1, Ioan Botezătorul face
această afirmație
referindu-se la botezul lui Isus. După părerea mea, acesta
este unul din cele
mai importante și mai reprezentative texte ale Scripturii, și
din el îmi voi
scoate textul predicii din seara aceasta: **„Mielul și
porumbelul”**.

Mai
întâi aș vrea să privim cu toții natura mielului, căci se pare
că lui Dumnezeu

i-a făcut plăcere să Îl simbolizeze pe Fiul printr-un animal,
mai precis:
printr-un miel, și L-a numit Fiul lui Dumnezeu.

Oare
de ce El a fost simbolizat printr-un miel?

Apoi,
când a vrut să Se arate lumii, Dumnezeu a venit în forma unui
porumbel, care
este o pasăre a cerului. Acesta este
motivul pentru care aș vrea să vorbesc mai întâi despre natura
mielului și a
porumbelului, apoi vom vedea cum Dumnezeu și Hristos au fost
simbolizați prin
aceste două făpturi.

După
cum știți, mielul este un animal de sacrificiu, iar Hristos a
fost numit Mielul
lui Dumnezeu care a fost jertfit înainte de întemeierea lumii.

Întreaga
Biblie este așezată pe o descoperire, de aceea nu o puteți
cunoaște decât dacă
o citiți prin Duhul; și este nevoie să fiți în acea stare ca
să o puteți citi.
Apoi trebuie să vă placă s-o citiți, pentru că este astfel
scrisă încât cei
înțelepți și pricepuți sau educați nu o pot înțelege
niciodată. De altfel, Isus
i-a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al
cerului și al

pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.” (Matei 11.25).

O,
sunt atât de bucuros pentru aceasta!

Prietene,
tu nu trebuie să fii cineva în lumea aceasta ca să Îl cunoști pe Dumnezeu, ci trebuie doar să ai o inimă doritoare, căci atunci El se va ocupa de tine ca să Îl cunoști.

Dacă
El ne-ar cere numai să mergem la biserică, înseamnă că a fost nedrept atunci când l-a osândit pe Cain, căci după cum știm, el a zidit un altar, iar altarul reprezintă biserica.

Deci
Cain a zidit un altar, întocmai ca și Abel, apoi s-a dus și a adus o jertfă. Cu alte cuvinte, el a mers la biserică, și-a adus jertfele și s-a închinat Domnului rugându-se cu sinceritate.

Prin
urmare, dacă apartenența la o biserică, îngenuncherea la altar, închinarea la Dumnezeu, plătirea zecuielilor și mersul la biserică, este

tot ce cere

Dumnezeu, înseamnă că și Cain a fost la fel de drept ca Abel, căci ambii băieți au făcut aceleași lucruri.

Noi

știm că în zilele acelea nu aveau Biblia, așa că singurul mod prin care Abel a putut ști cum să se închine Domnului, a fost printr-o descoperire; căci el a primit o descoperire. Aceasta se poate vedea din faptul că jertfele celor doi au fost total diferite.

Primind

descoperirea, Abel a știut că singurul care putea îndepărta păcatul era sângele Mielului junghiat încă înainte de întemeierea lumii. O, Doamne, aici este! Prin descoperirea primită, Abel a putut să Îl vadă încă de atunci pe Hristos.

Prin

descoperire, prin credință, Abel a putut să vadă că Hristos a fost junghiat pentru păcatele lumii, înainte de întemeierea lumii, întreaga Biblie fiind zidită pe această descoperire.

Odată,

Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Și ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; alții, Ieremia sau unul din proroci.”

„Dar voi, cine ziceți că sunt?”

Cu alte cuvinte: *„Vreau să știu care este părerea voastră despre Mine.”*

Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”
(Matei 16.13-16).

De veacuri, acesta este unul dintre subiectele de neînțelegere dintre biserici.

Astfel, Vaticanul catolic spune că acea „piatră” pe care este zidită biserica Sa ar fi Petru, deoarece el a primit descoperirea. Această învățătură este însă total greșită.

Biserica protestantă spune că Biserica Catolică nu are dreptate, pentru că Domnul vorbește despre Sine însuși, ceea ce înseamnă că

„piatra” pe care este zidită biserica este Hristos.

În

această problemă, voi vorbi puțin diferit, dar nu ca să fiu deosebit de ceilalți, ci pentru că în versetul următor Isus îi spune lui Petru:

„*Ferice*

de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit

lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri...

...și

pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor

birui.” (v. 17-18).

Ce

este atunci **piatra** pe care este zidită Biserica? **Este descoperirea**

divină cu privire la Cine este Isus Hristos. Pe această „piatră-stâncă”

puternică Își zidește El Biserica, iar porțile Locuinței morților nu o vor

putea birui.

Astfel, când această descoperire divină vine, din

ceruri, în inima ta și îți arată că Hristos este Eliberatorul și Salvatorul

tău, nici chiar toți diavolii din iad nu te vor mai putea face să negi lucrul

acesta.

Așa este, pentru că „...pe această piatră voi zidi Biserica Mea.”

Văzând acest lucru, prin descoperirea primită, Abel a jertfit un miel, și noi știm că tot timpul, de-a lungul veacurilor, copiii Săi și-au bazat credința pe descoperire, iar în seara aceasta este la fel.

Vedeți, nu o formă exterioară, nu o recitare de crezuri, nu un grup de rugăciune, nu un șirag de mărgele sau altceva de felul acesta, ci descoperirea directă pe care o primești de la Dumnezeu și care îți arată că Hristos este Mielul tău de Paști, care ți-a purtat păcatele, te face să Îl accepți ca Jertfa pentru păcat care s-a dat în locul tău.

„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.”

Vedeți? Este o descoperire.

Isus a spus în Ioan 5.24: „Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut (timpul trecut) de la moarte la viață.” Ați înțeles?

Când Dumnezeu îți descoperă, cu adevărat, că Isus este Fiul Său, și Îl accepți ca Mântuitor personal, ai trecut de la moarte la viață. Acesta este adevărul, pentru că așa a spus Hristos. Desigur.

Mielul a fost un înlocuitor.

După cum știți, Dumnezeu ne-a asemănat cu oile, oaia fiind un animal ciudat.

Păstorilor, ascultați-mă, pentru că în seara aceasta vreau să vă spun ceva.

Dacă nu aveți adevărata deosebire, fiți atenți, căci este foarte greu să deosebești behăitul oilor de cel al caprelor, deoarece fac aproape la fel. Și printre ele sunt mărturii, sunt lacrimi și strigăte, sunt imitații care nu vin dintr-o inimă sinceră. Vedeți? Ele (caprele) pot imita foarte bine.

Poate zici: „Frate Branham, este posibil ca cineva să facă toate aceste lucruri și să fie pierdut?”

Da, domnilor, este posibil.

Cineva spune: „Bine, dar eu m-am bucurat în Duhul!”

Se poate, dar aceasta nu are nimic a face cu problema noastră, pentru că **bucuria în Duhul sau revărsarea Duhului peste biserică nu te mântuiește pe tine, ci este nevoie de o naștere din nou, de o schimbare; este nevoie ca firea ta veche să fie îndepărtată pentru ca Hristos să ia loc în inima ta și să trăiască în tine.** Este nevoie să primești natura nemuritorului Fiu al lui Dumnezeu.

Nu spune Biblia că ploaia cade și peste grâu și peste neghină și că soarele strălucește și peste cei drepti și peste cei nedrepti?

Dacă privești într-un lan de grâu când este secetă, vezi cum micuțul grâu își lasă capul în jos, dar și buruiana puturoasă, iarba neagră și celelalte plante de pe câmp suferă din pricina secetei.

Eu am avut odată o vedenie în legătură cu problema aceasta. Am văzut că grâul și buruienile suferau din pricina secetei. Apoi, când a venit ploaia, micuțul grâu și-a ridicat capul și s-a bucurat, dar și buruiana a făcut același lucru: și-a ridicat capul și s-a bucurat.

Ambele plante au primit ploaia și s-au bucurat de ea, dar, frate, una din ele purta roadele grâului, pe când cealaltă purta

roadele altcuiva, ori tocmai aceasta face separarea.

Tot așa, când Duhul Sfânt se revarsă într-o adunare, credinciosul și necredinciosul se închină prin același Duh, însă roadele Duhului sunt acelea care dovedesc ce sunteți. Nu reacția pe care o aveți la coborârea Duhului; nu vorbirea în limbi; nu strigătele de bucurie sau altceva de felul acesta, ci roadele Duhului. Astfel, dacă nu porți roadele Duhului, conform Cuvântului, înseamnă că ești doar un imitator, unul care prezintă doar o demonstrație exterioară.

Problema bisericii de astăzi este că ne bazăm mai mult pe emoțiile exterioare în loc să ducem o viață curată, de adevărat creștin, în loc să fim născuți din nou și să ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt, astfel ca El să poată dovedi ce suntem.

Acesta este adevărul, frate și soră! Roadă Duhului nu este o demonstrație exterioară, ci este o lucrare interioară a harului, caracterizată prin dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, credință, blândețe, răbdare, etc.

Voi nu-i puteți auzi pe evangheliști și pe predicatori vorbind prea mult despre lucrul acesta, pentru că au lăsat cale liberă ca fiecare să facă ce vrea, însă eu sunt un tip mai

demodat și cred în
sfințenia de modă veche. Da, eu cred în aceasta.

Poate ziceți: „Acesta este un cuvânt mare pentru un
baptist!”

Așa este, dar eu sunt unul dintre bapțiștii care au
primit Duhul Sfânt și cred în sfințenia adevărată primită prin
nașterea din
nou. Sigur că da. Și cred că pomul se cunoaște după roadele
lui.

Gândiți-vă ce frumos este un miel micuț; iar
Dumnezeu ne-a asemănat cu oile.

**Primul lucru care caracterizează natura unui
miel este simplitatea.**

Haideți să privim puțin la noi înșine. Mielul este
simplu, dar noi, nu! Dimpotrivă, nu suportăm să ni se spună
ceva, pentru că
„știm totul”! Și cu toate acestea spunem că suntem miei.

**Oh, mielul trebuie să fie călăuzit de cineva,
pentru că nu poate să se conducă singur! Ați văzut vreodată un
miel
pierdut?**

Când o oaie se rătăcește, este total neajutorată;
nu se poate orienta, de aceea trebuie să fie condusă de cineva

înapoi.

Așa este și un creștin adevărat: trebuie să fie călăuzit. Astfel, el nu se bazează pe inteligența lui, pe faptul că știe ceva despre Dumnezeu, ci umblă sub călăuzirea Duhului.

Apoi, păstorul adevărat își hrănește oile cu hrana potrivită pentru că le iubește.

Poate ziceți: „Care este această „hrană potrivită”?”

În nici un caz ceva intelectual! Școala este bună, dar nu de educație au nevoie oile, ci lor le trebuie hrana oilor. **Știți care este hrana oilor? Cuvântul lui Dumnezeu**, pentru că este scris:

„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4). Aceasta este hrana oilor.

Cuvântul nu vă va lăsa să muriți de foame, ci vă va da toate vitaminele de care aveți nevoie. Poate nu are un hambar grozav în care să vă pună, dar vă va hrăni bine, și aceasta este ceea ce contează.

Și eu vă spun sincer că prefer să am o baracă

sărăcăcioasă în care să iau o masă bogată, decât să fiu într-un loc frumos și decorat la exterior, unde să mi se servească o mâncare fără nici o vitamină.

Mie îmi place să mănânc Cuvântul lui Dumnezeu, la masa Domnului, unde îmi este servit printr-o predicare sănătoasă, călăuzită de Duhul. Sigur că da.

De aceasta am nevoie, fraților, nu de biserici mari, nici de păstori educați cu teologie! Noi avem nevoie de bărbați născuți din nou, care să ne hrănească cu Cuvântul.

Stați cu Cuvântul! Stați cu El! Nu vă abateți nici un pic de la Cuvânt, căci El vă cere aceasta începând de la Geneza până în Apocalipsa! Ascultați-L!

Dacă nu ar fi legitimat pe tot parcursul Bibliei, v-ați putea îndepărta de El, dar așa este prea adevărat ca să vă mai puteți lăsa amăgiți de lucruri de care nu sunteți siguri. Stați cu Cuvântul, căci El este Adevărul! Cu siguranță.

Am văzut că mielul este simplu și că trebuie să fie călăuzit de cineva.

Priviți acum Mielul lui Dumnezeu, căci la El a

venit Porumbelul ca să Îl călăuzească.

Porumbelul este una din cele mai blânde păsări a cerului, iar mielul este unul din cele mai blânde animale de pe pământ.

Mielul este legat de pământ, nu poate zbura, în timp ce porumbelul este o zburătoare. Unul Îl simbolizează pe Hristos, iar celălalt, pe Dumnezeu.

Mielul trebuia să fie curat și nevinovat, căci era înlocuitorul nostru, iar Porumbelul trebuia să aibă aceeași natură cu a Mielului, căci altfel nu ar fi putut locui împreună.

Acesta este motivul pentru care dorim să fim înnoiți: pentru ca Porumbelul să poată locui în noi.

Ce s-ar fi întâmplat dacă atunci când Porumbelul a venit și s-a așezat pe Miel, acesta ar fi mârâit ca un lup? Vă spun eu: Porumbelul ar fi zburat imediat; ar fi plecat! Cu siguranță.

Nu ar fi putut sta acolo, căci era nevoie să aibă aceeași natură ca să poată locui împreună.

Astfel, dacă vrei să fii creștin, trebuie să fii

un miel, iar dacă dorești să fii un miel, trebuie să te îndepărtezi de gândirea ta și să lași Duhul Sfânt să te călăuzească. Sigur că da.

Din câte știu eu, porumbelul nu are fiere, de aceea nu poate mânca orice. Astfel, dacă s-ar duce să cîneze cu o cioară sau cu un uliu, ar muri; nu ar putea rezista.

La fel este și cu un credincios adevărat. Toată fierea amărăciunii este scoasă din el, de aceea nu mai dorește lucrurile lumii și nu se mai îngrijorează de nimic.

Voi nu îl veți putea găsi mîncînd lucruri moarte, pentru că natura lui este diferită de a altor păsări și nu le poate digera.

Așa se întîmplă și cu omul care devine creștin: natura lui este schimbată, așa că toate dorințele din lume pleacă de la el și este unit cu Porumbelul lui Dumnezeu.

Cînd cea mai blîndă pasăre a cerului a venit la cel mai blînd animal al pămîntului, cerul și pămîntul s-au sărutat; s-au unit.

Omul și Dumnezeu erau împăcați într-un singur trup: DOMNUL ISUS HRISTOS.

Sigur că da. Dumnezeuul cerurilor, în forma unui porumbel și Fiul Său în forma unui miel.

Porumbelul a venit jos și a locuit în Miel. Vedeți, nu a venit să stea doar puțin cu Mielul, ci a rămas cu El. Îi plăcea să stea acolo, așa cum și Mielului îi plăcea să fie călăuzit de Porumbel.

Priviți-L cum a fost călăuzit în totul de Tatăl, așa că niciodată nu a făcut voia Sa personală, ci doar voia Tatălui. De altfel, Isus a și spus:

„...căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.” (Ioan 6.38).

După cum am spus deja, mielul nu se poate călăuzi singur, dar deși ne numim „mieii lui Dumnezeu”, vrem să ne închipuim singuri o cale a noastră, așa că adesea poți auzi: „O, voi vedea dacă pot să rezist la asta sau nu!”

Să nu încercați niciodată să vă croiți singuri calea!

Dacă Porumbelul vine peste voi și cu toate acestea încercați să vă croiți singuri calea, dacă încercați să faceți una sau alta, să știți că Dumnezeu nu vă mai poate călăuzi, iar Porumbelul își va lua zborul.

Acum aș vrea să observați un lucru: Mielul a dorit să fie călăuzit de Porumbel, iar aleșii lui Dumnezeu au

aceeași dorință: să fie
călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.

Isus a spus: „*Oile Mele cunosc glasul Meu și nu
merg deloc după un străin.*” (Ioan 10.27,5), ceea ce înseamnă
că un miel
adevărat dorește să fie călăuzit de El.

**Apoi, mielul este unul care se jertfește. El nu
are motive să fie egoist, ci dorește să dea tot ce are.**

Dacă vă uitați la un miel, puteți vedea că are un
singur lucru care îi aparține: lâna.

Tu poți să-l întinzi pe o masă, să îi legi picioarele
(eu am făcut de multe ori aceasta) și să îi iei tot dreptul pe
care-l are.

Frate, știi ce va face? Va sta liniștit și răbdător.

Oh, dar cât de diferiți suntem noi! Vai, numai să
încerce cineva să ne tundă vreodată! Imediat ne roșim până la
urechi și desigur,
suntem gata să îi spunem câteva înapoi, este adevărat? Apoi ne
miram și ne
întrebăm care este problema cu noi. Așa este.

Mielul este un animal binevoitor.

Voi întrebați: „Acum ce vrei să mai spui, frate
Branham?”

Ascultați cu atenție! Voi ziceți: „Eu sunt american!” Unele dintre voi, femeile, ziceți: „Eu sunt americană! Săptămâna trecută ai predicat despre machiaj și te-ai legat de noi că ieșim pe stradă cu pantaloni scurți, de aceea vrem să știi că suntem cetățene americane, ceea ce înseamnă că avem dreptul să fim cum vrem și să facem tot ce dorim câtă vreme nu încalcăm legea. Toate aceste lucruri se vând în magazine, iar eu am posibilitatea să mi le cumpăr.”

Știu și eu aceasta, dar soră, dacă ești un miel al lui Dumnezeu îți vei pierde toate drepturile ca să Îi fii plăcută Lui. Așa este.

Voi spuneți: „Ei bine, dacă vreau să stau acasă și să urmăresc filmul: „Cine o iubește pe Susy”, este dreptul meu de american s-o fac.”

Așa este, dar dacă ești un miel vei renunța la acest drept pentru că aceea nu este o hrană pentru oi. Amin. Corect.

Poate ziceți: „Dacă vreau să îmi cumpăr câteva beri și le pun la frigider ca să beau, seara, câte un pahar rece, este dreptul meu de american!”

Așa este, domnule, dar dacă ești un miel vei renunța la toate drepturile tale ca să devii un creștin. Desigur.

Eu nu voi fi surprins să văd un porc într-o mocirlă, pentru că aceasta este natura lui. Tot așa, nu mă voi lua de un păcătos care stă afară și bea sau fumează; nici de o femeie păcătoasă, de pe stradă, care se îmbracă în așa fel încât să atragă atenția bărbaților, căci aceasta este natura lor, dar voi să nu-mi spuneți că atunci când vă îmbrăcați cu astfel de haine nu o faceți ca să atrageți atenția bărbaților, căci acesta vă este scopul. Așa este. Dacă nu am dreptate, pe cine vreți să atrageți? Pentru cine vă îmbrăcați așa? Când faceți aceasta deveniți un spectacol pentru lume. Așa este.

Voi spuneți: „Predicatorule, acesta este dreptul meu, iar tu nu ai nici un drept să-mi vorbești așa!”

Așa este, dar dacă ești un miel, vei renunța la dreptul tău.

Biblia spune că *„femeile trebuie să se îmbrace în chip cuviincios, cu rușine și sfială, cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.”* (1 Timotei 2.9-10). Așa este.

Poate spuneți: „Păi, dacă nu-mi tai părul mă doare capul!” Atunci scapă-te de el! Rade-l, căci așa spune Biblia, și nu vei mai avea dureri de cap. Acesta-i adevărul.

Voi spuneți: „Prin ceea ce vorbești pui femeile pe jar!” Da, așa este, dar vă voi spune ceva și vouă, bărbaților!

Ascultați! Orice bărbat care își lasă soția să se poarte așa, să fumeze și să se comporte în felul acesta, dovedește din ce este făcut.

Frate, Dumnezeu te-a pus stăpân peste ea, iar tu ce faci? A ajuns să stăpânească ea peste tine, ori aceasta arată din ce ești făcut. Așa este.

O, fraților, nu este de mirare că sfințenia bisericii s-a dus la câini. Desigur.

Acum, dacă ați vedea un porc scurmând în gunoi, nu ați avea nimic de spus pentru că aceasta este natura porcului, dar vreau să vă spun un singur lucru: voi nu veți vedea niciodată un miel unindu-se sau mâncând împreună cu un porc. Așa este. Voi, oamenilor, știți că acesta este adevărul.

Astăzi sunt o mulțime de oameni care afirmă că sunt creștini deși sunt duși afară, în lucrurile lumii, spun glume

murdare, și îl
ascultă pe Arthur Godfrey și toate murdăriile de la radio. O,
Doamne! Vreți
să-mi spuneți că sunteți creștini?

Adevărul este că vă purtați ca un porc și nu ca un
miel. Așa este. Dacă intru în casa voastră, un perete întreg
este plin cu
fotografii murdare, iar în biroul vostru cântă muzică „boogie-
woogie. Oh, și
mai vreți să-mi spuneți că sunteți creștini?

Aceste lucruri arată ce este în interiorul vostru.
Da, domnilor.

Și vă mai mirați de ce nu avem biruință?

Într-una din serile acestea am fost la o adunare
penticostală, iar acolo, pe platformă, erau femei cu cercei.
O, arătau de parcă
erau însemnate de diavolul și folosite ca scăriță. Se mișcau
în sus și-n jos și
dansau fiind îmbrăcate cu niște rochii
ce păreau turnate pe ele. Erau atât de strâmte încât li se
cunoștea fiecare
formă a trupului. Vreți să-mi spuneți cumva că acelea erau
creștine?

Conform Bibliei, nicidecum! Așa este. Voi știți că
acesta este adevărul; știți că s-a întâmplat ceva rău cu ele.

Nu demult a venit la mine un bărbat. Nu vă spun aceste lucruri ca să par mai deștept, căci dacă aş face-o cu intenția aceasta ar trebui să merg la altar să mă pocăiesc. Atunci de ce o fac? Numai ca să puteți vedea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu referitor la aceste lucruri. Angajasem un necredincios să-mi aducă aici camionul cu cărți, iar bărbatul de care vă spun l-a văzut stând în spatele camionului și fumând, așa că mi-a zis:

„Frate Branham, știi că șoferul tău fumează?”

„Da, căci este un păcătos. A trebuit să-l angajez să-mi conducă mașina până aici.”

„Sfatul meu este să nu-l mai iei cu tine, pentru că oamenii noștri sunt niște sfinți.”

„Știu aceasta, frate”, am răspuns eu, „așa că mă voi scăpa de el imediat ce voi găsi pe altcineva să îmi conducă mașina.”

Chiar în după-amiaza aceea, bărbatul acela m-a dus la cort, iar acolo era un alt bărbat despre care mi-a spus:

„Fratele este reprezentantul organizației „Cutare”, de care aparțin și eu.”

Eu am dat mâna cu el și l-am întrebat:

„Ce mai faceți?”

„Aș vrea să v-o prezint pe soția mea”, a spus el.

Când mi-a arătat-o... Oh, n-am mai văzut în viața mea așa ceva! Pe la ochi era dată cu un albastru strident, buzele îi erau date cu un strat foarte gros de ruj, iar rochia pe care o purta era atât de mulată încât i se cunoșteau toate formele trupului. Privind-o, i-am spus acelui bărbat:

„Vrei să-mi spui că aceasta este soția ta?”

„Desigur, iar în seara aceasta va cânta la pian.”

Am privit-o gânditor, apoi l-am întrebat:

„Este o sfântă?”

„Da, domnule.”

Am privit-o din nou, apoi am zis:

„Frate, nu aș vrea să te rănesc, dar mai degrabă

arată ca o..."

Fraților, este o rușine să spui aceasta despre cineva care se pretinde creștin; dar este o nerușinare, din partea lor, să se poarte cum se poartă, apoi să spună că sunt creștini!

Ce s-a întâmplat cu biserica? Și vă mai mirați că nu colaborează nimeni cu noi? Vă mirați că nu mai putem avea adunări de modă veche toată noaptea? Vă mirați de ceea ce se întâmplă?

Duhul Sfânt și-a luat zborul, a plecat! Acesta este adevărul.

Voi ziceți: „Ei bine, dar acesta este dreptul meu de american!”

Eu știu aceasta, dar, dragă frate și soră, **dacă ești un miel vei renunța la dreptul tău ca să devii un creștin. Așa este.**

Voi spuneți: „Păi, frate Branham, atunci să mă îmbrac ca pe vremea mamei?” Nu trebuie să te îmbraci așa, ci trebuie s-o faci decent, ca să arăți ca o adevărată doamnă.”

„Păi dacă fac aceasta, oamenii mă vor numi așa și așa.”

Mie nu îmi pasă cum îmi spun oamenii, de aceea,
sfatul meu este să te îmbraci în așa fel încât să nu atragi
privirea
bărbaților, ci pe a lui Dumnezeu, căci El cunoaște scopul cu
care te îmbraci
într-un fel sau altul.

„Dar are vreo importanță felul cum mă îmbrac?”

Sigur că are. Voi aveți acești bărbați
„papă-lapte” care își lasă câte un smoc de păr pe barbă și
perciuni ca ai lui
Elvis Presley, apoi se urcă pe platformă și fac figurile
acelea boogie-woogie,
iar voi, creștinilor, încercați să imitați asemenea impostori.

Femeile se îmbracă cu pantaloni, care au fost dați
bărbaților, dar știți că Biblia spune că aceasta este o
urâciune înaintea lui
Dumnezeu? Sigur că da. Voi știți că acesta este adevărul și
totuși o faceți.

Ce s-a întâmplat cu adunările de modă veche pe care
obișnuiam să le avem? Unde sunt sfinții aceia sinceri care
strigau și plângeau?
Unde sunt acele adunări pe care le țineți în cort? S-au dus.

De ce? Pentru că ați început să mârâiți ca lupii și
să vă purtați ca Elvis Presley, ceea ce a făcut ca porumbelul
să își ia zborul
și să plece. Acesta este adevărul.

O, fraților, eu știu că vi se face rău, dar mama mea obișnuia să ne spună ceva când eram copii. Noi eram săraci și nu aveam prea multă mâncare, de aceea, mama fierbea pielea de pe carne ca să obțină puțină grăsime, pe care o puneam în tigaie și făcea pâine din porumb. O mâncam, de trei ori pe zi, cu mazăre neagră și varză acră. Nu era prea bună pentru sănătate, căci adesea ne ieșeau umflături pe tot corpul.

Îmi amintesc că în fiecare sâmbătă seara, mama ne dădea să luăm ulei de castor. Nici astăzi nu-i suport mirosul.

Când venea la mine, mă țineam de nas și îi ziceam:

„Mamă, ni se face rău, nu îl suport!” dar ea îmi răspundea:

„Scumpule, dacă nu îți face rău, nu îți va putea face nici bine.”

Am să aplic lucrul acesta și la Evanghelia din seara aceasta: Dacă nu produce agitație în biserică și nu vi se face rău, încât să vă fie rușine de voi înșivă, nu vă va fi de prea mare ajutor.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este o curățenie de modă veche: să scoatem toată lumea din biserică și să îl punem pe Hristos

înapoi, pe tronul inimii, căci atunci pomul se va cunoaște după roade.

Atunci va purta roadele adevărate. Dar lucrul acesta nu se va întâmpla până când scumpul Porumbel al lui Dumnezeu nu se va așeza din nou în inimă, făcându-vă să rodiți roadele Duhului.

Așa este. Apa curată și cea stătută nu vin din același puț. Sigur că nu! Iar pomul se cunoaște după roadele lui.

Mielul acesta a fost tăcut; nu a scos nici un cuvânt în fața celor ce îl tundeau, ci a stat mut.

Poate cineva spune: „Lidy, ce s-a întâmplat cu tine, căci nu te mai porți ca înainte? Ai devenit și tu un „holly-roller”?”

„Te voi ajuta să înțelegi imediat. Aleluia! Aleluia!”

Vedeți? Acolo s-a întâmplat ceva. Așa este.

Mielul lui Dumnezeu nu și-a deschis gura ci, când a fost lovit peste față, a întors și partea cealaltă, iar când i s-a replicat, nu a întors vorba. Așa este. El a mers înainte, îngrijorându-se de un singur lucru: că aceasta este treaba Tatălui Său.

Voi nu trebuie să vă băgați nasul în orice mică argumentare din biserică, ci mergeți mai departe!

Poate spuneți: „Astăzi am vrut să merg la pescuit, dar predicatorul acela a vorbit o jumătate de zi!”

Faptul că vorbiți așa dovedește ce fel de duh este în voi. Așa este.

O, da, el este un miel tăcut! Iubește Cuvântul, stă cu El și Îl mănâncă.

Mi s-a spus că dacă cineva este obișnuit să mănânce puțin, va mânca tot puțin, dar dacă va mânca tot mai mult și mai mult, stomacul i se va lărgi și va cuprinde tot mai multă mâncare.

Și eu vă spun: ceea ce îi trebuie bisericii de astăzi este să mănânce Cuvântul lui Dumnezeu. Să mănânce atât de mult din El, până va împinge toată lumea afară din noi; până va fi atât de bine prins acolo încât să trăim prin El și să murim prin El.

O, fraților, se face târziu și așa vrea să vă mai spun ceva: **Ceea ce trebuie să facă biserica de astăzi este să se întoarcă înapoi.**

Tu spui: „Care este remediul, frate Branham?”

Există un singur remediu: să fii miel, pentru că Dumnezeu este încă același Porumbel.

El nu a zburat prea departe, ci se află într-un copac, chiar în fața voastră, și dorește să vadă clipa când vă veți preda.

Spuneți: „O, iubitule Porumbel al lui Dumnezeu, vino înapoi în inima mea!”

Când te pui jos să citești Cuvântul lui Dumnezeu, spui: „O, astăzi aș vrea să citesc câteva versete de unde se deschide Biblia, dar sper să fie ceva scurt.” Și iată că ți se deschide la cel mai lung Psalm, așa că zici: „O, voi citi numai jumătate din el pentru că e prea lung.”

Vedeți, acolo sunteți voi, dar unui miel îi place să mănânce hrana oilor. El stă toată ziua cu capul plecat și mănâncă din acea hrană. Sigur că da. Lui îi place și se bucură să fie călăuzit, așa cum unui creștin îi place să fie călăuzit de Porumbel, de Duhul Sfânt.

Fraților, dați-mi voie să vă mai spun ceva, apoi voi încheia. Eu **am predicat ani de-a rândul printre oameni, dar am văzut că, cu fiecare an care trece, se depărtează tot mai mult. Femeile continuă să-și taie părul și să poarte pantaloni scurți, și nimeni nu le spune nimic, iar**

bărbații fac și ei ce vor.

Mă gândesc că, într-o zi, un băiat o va insulta pe o astfel de femeie, iar tu, bărbatule, te vei grăbi să-l bagi în închisoare.

Însă problema este că tu, frate, nu ar fi trebuit s-o lași să iasă așa pe stradă. Sigur că nu.

Sau s-ar putea ca într-o zi să meargă pe plajă sau în grădină îmbrăcată cu acele haine sumare, sau doar cu un prosop în jurul mijlocului, iar cineva va face o remarcă jignitoare cu privire la ea. Imediat îi vei lua apărarea și vei spune:

„Păi, săraca n-a vrut decât să se bronzeze puțin!”

Ascultați-mă! Eu am două fete, încă mici, dar nădăjduiesc să le văd ajungând femei. Dacă însă vreuna din ele se va expune în felul acesta, ca să se bronzeze, păi, acolo va fi fiul lui Charles Branham (adică eu), care va lua bățul și le va da tot bronzat, așa încât nu mă vor uita multă vreme!

Să știți că nu există delicvență juvenilă, ci este delicvența părinților, deoarece copiii au ajuns să facă asemenea fapte din cauză că au fost neglijați de părinți, și pentru că în biserică nu s-a predicat

despre aceste lucruri.

Ce se întâmplă, fraților? Întoarceți-vă la
Evanghelie! Predicați sfințenia de modă veche și intrați din
nou în biserică!

Nu uitați că noi trebuie să avem un STANDARD!

Un metodist bătrân obișnuia să cânte un cântec care
suna cam așa:

„Am lăsat barierele jos

Și am făcut compromis cu păcatul.

Am lăsat barierele jos și oile au ieșit,

Dar când au intrat înăuntru caprele?”

Aceasta-i problema! Voi ați lăsat barierele jos.

Sigur că da. Ați acceptat pe oricine în biserică, pentru că au
dansat puțin,
și-au ridicat mâinile și au strigat.

Poate ziceți: „Păi, i-am auzit vorbind în limbi!”

Ar putea fi adevărat, dar până nu vine acea naștere din nou;
până când Duhul

Sfânt nu Își ocupă locul, vă spun clar, fraților, că aceea
este încă o capră.

Acesta este adevărul. Ar putea vărsa lacrimi de crocodil și să

behăiască la
altar cât de mult, căci până când nu vine acea natură nouă
este încă același
animal vechi și puturos.

Fraților, ceea ce ne trebuie este dragostea Duhului
lui Dumnezeu care coboară în inimile noastre și ne face dulci,
maleabili și
îngăduitori, asemenea lui Hristos. Noi trebuie să dorim să fim
așa, căci orice
altceva ne face să fim pierduți.

Nu vreți să vă gândiți la aceasta în timp ce ne vom
pleca pentru un moment de rugăciune? Dacă pianistul vrea,
poate să vină la
pian. Domnul să-l binecuvânteze.

Necazul este că astăzi avem o mulțime de lucruri
firești, imitații și fanatism.

Nu cu mult timp în urmă am citit că oamenii din
Dallas, Texas, au stat pe stradă din cauză că un predicator
scrisese în ziar că
vor veni din cer niște oameni superiori, cu farfurii
zburătoare, care vor
dovedi că în centrul trezirii lui este adevăratul Duh Sfânt.

Oare cât timp va mai mânca biserica creștină din
lada cu gunoi? Nicăieri în Cuvântul lui Dumnezeu nu scrie așa
ceva! Oile nu
ascultă asemenea povești! Cu siguranță că nu.

Pe mine nu mă interesează dacă farfuriile
zburătoare zboară sau nu prin clădire, căci dacă Duhul Sfânt
nu este acolo, nu
vreau să am de-a face cu acele lucruri.

Ați vrea ca Porumbelul lui Dumnezeu să vină în
inimile voastre, în seara aceasta?

Poate ziceți: „Frate Branham, eu am avut aceste
simțăminte: îmi plăcea să mă rog; îmi plăcea să vorbesc despre
Domnul și toate
celelalte, dar acum am ajuns într-o stare că nu îmi mai place
să mi se
vorbească. Totuși, mă duc la biserică pentru că nu vreau să
ajung în iad.”

Cred că tu știi că nu este bine să stai deoparte.
Desigur.

Am fost cam dur în seara aceasta, dar este spre
binele vostru, fraților. Am făcut aceasta pentru că vă iubesc
și vreau să vă
ajut.

Fiul meu mi-a spus că ieri s-a adunat o ofertă. Eu
nu am vrut aceasta, dar ei au adunat-o oricum. Bani aceștia
mă vor ajuta să
cumpăr mâncarea pentru copii. Nu am vrut ca frații să facă
acest sacrificiu,
deși aveam nevoie, dar ei au făcut-o, iar eu vă sunt foarte
recunoscător și
doresc ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Fraților, după ce ați fost atât de buni cu mine,
credeți că mi-e ușor să vă cert? Sigur că nu, dar dorința mea
este să fim
împreună pentru veșnicie.

Surorilor, eu vă spun toate aceste lucruri pentru
că doresc să aveți o poziție corectă înaintea lui Dumnezeu. Mă
port cu voi ca
un tată iubitor, încercând să vă arăt care sunt lucrurile
plăcute lui Dumnezeu
și care nu.

Înainte erați blânzi și smeriți, în Duhul, și nu
aveați temperamentul acesta de „lamă de ferestrău” ca acum.
Ce s-a întâmplat? Duhul Sfânt și-a luat zborul,
v-a părăsit.

Ați îmbrăcat pantaloni scurți, iar Duhul Sfânt S-a
întristat și a plecat. Ați început să fumați, iar Duhul Sfânt
v-a părăsit. Ați
devenit mofturoși și nervoși, iar Duhul Sfânt a zburat. Ați
început să aveți o
mică clică, în biserică, iar Duhul Sfânt v-a părăsit.

V-ați rupt de biserică și v-ați tras lângă o părere
mică, așa că Duhul Sfânt a zburat, pentru că El nu este
Autorul confuziilor, ci
a venit să unească marele Trup al lui Hristos, într-un singur
DUH, pentru un
singur scop și într-un singur acord. Acesta este Țelul Lui și
aceasta s-a
întâmplat în ziua cincizecimii.

În camera de sus se aflau 120 de oameni: farisei, saduchei, etc., dar toți erau într-un gând. Stăteau acolo smeriți, pentru că erau mieii lui Dumnezeu, iar Duhul îi călăuzise în acea odaie, fără ceartă, fără contradicții sau ceva de felul acesta. Și iată că dintr-o dată au venit aripile Duhului Sfânt și au cuprins fiecare inimă.

O, cum au umblat, cum au trăit și cum au murit ei, pecetluindu-și mărturia cu propria viață!

Câți din cei prezenți vor să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, îmi ridic mâna spre Dumnezeu, pentru că Duhul Sfânt nu mai este în mine ca înainte când aveam cele mai dulci experiențe. Tată, la început, când am fost salvat, îi iubeam pe toți oamenii, o, dar apoi am început să ascult ce spune unul sau altul, iar acum nu mai știu ce vreau și mă aflu într-o confuzie îngrozitoare.”

Scumpule, aceasta este într-adevăr o stare îngrozitoare!

Dați-mi voie să vă spun ceva: Dumnezeu vă iubeste și nu vrea să fiți confuzi, ci dorește să-I cunoașteți Glasul, iar dacă v-a plăcut, să aveți acel Duh blând și smerit.

Întoarceți-vă la El!

Voi spuneți: „Aceasta este, frate Branham?”

Dați-mi voie să vă citesc din Biblie: „*Treci prin mijlocul cetății...și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.*” (Ezechiel 9.4).

Acel dulce Duh Sfânt, acel Ceva din inima omului, îl cheamă plin de dragostea lui Dumnezeu să facă voia Lui. Nu să sară în sus și în jos și să strige; nu să alerge prin clădire; nu să vorbească în limbi; nu să se roage pentru bolnavi; nu să proorocească sau să tălmăcească, pentru că nu despre aceasta este vorba. Acestea se văd la exterior și sunt din Duhul, dar dacă înăuntru nu este Ceva în care să fii ancorat, nu îți ajută la nimic. Dacă toate acestea nu sunt ancorate prin dragoste, vor face mai mult rău decât bine.

Dacă doriți cu adevărat ca Dumnezeu să vină în inima voastră și să vă facă blânzi, smeriți și buni; dacă doriți ca Porumbelul să se întoarcă înapoi, ridicați mâinile spre El. Este adevărat că a zburat puțin de la voi, dar în seara aceasta vrea să vină înapoi. Sigur că vrea, așa că ridicați mâinile și spuneți: „Dumnezeule, adu-Ți aminte de mine!”

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Asta-i minunat. Peste

tot sunt o mulțime de mâini ridicate. Metodiști, baptiști, luterani, pentecostali, nazarineni, sfinții pelerini și mulți alții au ridicat mâinile spre El.

Ce se întâmplă cu voi, nazarinenilor, căci erați foarte amabili? Cum de ați ajuns așa? Ce s-a întâmplat de acum aveți acea rădăcină de amărăciune?

Ce s-a întâmplat cu voi, pentecostalilor? Și voi erați blânzi, dar ce ați pățit acum?

Voi ați strigat: „Glorie lui Dumnezeu, Îl am!” dar apoi ați văzut că v-a făcut să vă purtați altfel, așa că roadele voastre arată ce sunteți. Desigur.

Acum priviți ce a făcut biserica: ori a alunecat spre fanatism, ori a devenit deșteaptă și arogantă, dar, fraților, **adevărata Evanghelie, urmată de semnele și minunile biblice, este pe mijlocul drumului, iar biserica ce pășește așa este călăuzită de blândul Duh Sfânt. La o astfel de biserică este de mers, la o biserică înțeleaptă, care predică Cuvântul și stă pe El, având adevăratul Duh al lui Dumnezeu.**

Acolo totul este în Duhul; totul este decent; toți oamenii stau în rânduială și sunt plini de dragoste. Acest fel

de biserică
dorim să fim.

Câți din voi doresc să aparțină unei asemenea
biserici? Ridicați mâna. Păi, toți dorim aceasta, dar aceasta
este și voia
Domnului.

Ce a adus însă diferențele? Faptul că am început să
fim puțin aroganți și diferiți în bisericile noastre, iar
aceasta a făcut ca
Porumbelul să plece.

Mai este cineva care nu a ridicat mâna dar dorește
să fie amintit în rugăciune? Cred că ați observat că în seara
aceasta m-am
oprit mai repede. De ce? Pentru că Ceva mi-a spus: „STOP! Sunt
câțiva bolnavi
care așteaptă rugăciune.”

Vedeți? În plus, aș vrea să fac și chemarea la
altar. Mai este cineva? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Voi, cei de la mijlocul sălii, vreți să ridicați
mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, îndură-Te și de mine, căci
doresc acel Duh
blând și smerit.”? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum haideți să ne rugăm. În timp ce vă plecați
capetele pentru rugăciune, să nu uitați că Porumbelul stă
chiar în fața voastră

și vrea să vină înapoi.

„Cum pot să îl fac să vină înapoi, frate Branham?”

Fii un miel! Spune doar: „Dumnezeule, îmi pare rău pentru tot ce am făcut, dar în seara aceasta mă întorc înapoi, fiindcă doresc să fiu un miel.”

Tată ceresc, Tu vezi mâinile lor. Eu mă bucur pentru că orașul Oakland nu a fost încă contaminat cu aceste lucruri rele, dar totuși s-a întâmplat ceva.

Doamne, Tu mai ai încă copii care însetează și flămânez după neprihănire, iar eu Îți mulțumesc pentru ei și Te rog să îi binecuvântezi din belșug și să răspunzi dorințelor din inimile lor. Mișcă Duhul Sfânt ca să zboare în inima fiecăruia dintre ei, astfel ca acolo jos, în adâncul sufletelor lor, să simtă Ceva blând și smerit; să simtă împăcarea cu Tine și astfel să știe că Te întorci la ei, în timp ce se leapădă de natura aceea veche și devin un miel.

Îngăduie ca Duhul Sfânt să intre ca un porumbel și să locuiască acolo, astfel ca începând din clipa aceasta să trăiască evlavios și să ducă o viață smerită, de creștin. Călăuzește-i din biruință în biruință

până în ziua când Îți vei termina lucrarea de pe pământ și ne vei lua în slavă.

Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Hristos. Amin.

Aș vrea să vă spun ceva, prieteni. Am venit de pe Coasta de Est, din Boston, și am mers în zigzag, de-a lungul Statelor Unite, dar nu am găsit nici un alt oraș în care poporul venit la trezire să fie mai înfometat și mai însetat după neprihănire, ca aceasta de aici. Acesta este adevărul.

Eu cred că Duhul lui Dumnezeu este pregătit să înceapă de aici, din Oakland, o trezire care să „măture” întreaga țară, și mai cred că oamenii de aici sunt cel mai drăguț grup pe care l-am întâlnit în ultimul timp. Este unul din puținele locuri în care am găsit în inimi o adevărată foame și știu că atunci când sunt atins de ungere, în audiență are loc o mare explozie.

Dumnezeu să binecuvânteze inimile voastre. Nădejdea mea este că Dumnezeu vă va umplea atât de mult cu dragostea divină a lui Hristos, încât nici unul din istmurile moderne și celelalte lucruri lumești, nu vor fi în stare să vă despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus. Stați cu ea!

Dumnezeu să vă binecuvânteze, păstorilor. Luați aceste cuvinte ca o corecție și nu lăsați niciodată nimic să ia locul dragostei, în bisericile voastre, căci dacă faceți aceasta, Porumbelul vă va părăsi, fraților.

Dacă zidiți pe altceva decât pe dragostea lui Dumnezeu, trebuie să cadă! Așa este.

Noi credem în vindecare; credem în minuni și în semne, dar aceasta are prea puțin de-a face cu Dragostea, căci dacă Duhul Sfânt nu este acolo să vă țină smeriți și blânzi, să vă țină în Biblie, atunci nu vă vor folosi prea mult. Așa este.

Voi puteți culege mere, dar nu aveți pomul. Mărul este un produs al pomului, așa că dacă ai un măr nu înseamnă că ai și pomul.

Pomul are viața în el și rodește merele. Ați înțeles ce vreau să spun? Bine. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze.

Nu-l văd pe bărbatul cu care m-am întâlnit afară, un adevărat gentleman. El este unul din inginerii care se ocupă de microfoane, iar când am discutat, mi-a strâns mâna și mi-a sus:

„Reverend Branham, mi-a făcut o mare plăcere să lucrez cu tine. Să știi că faci o lucrare minunată, de aceea, continuă tot așa.”

Auzind ce spune, i-am strâns mâna și m-am gândit:
„Dumnezeu să îl binecuvânteze pe bărbatul acesta, să-l salveze și să îl umple cu Duhul Său cel Sfânt.”

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să facă aceasta.

Acum haideți să stăm smeriți și să ne rugăm Domnului..... Câți dintre voi își mai amintesc că data trecută când am fost aici, în Oakland, v-am spus ce mi-a zis Îngerul Domnului în noaptea când m-a vizitat prima dată?

„Dacă vei fi sincer și te vei smeri, vei ajunge să cunoști chiar și tainele inimilor.”

Câți dintre voi știu că El mi-a spus aceasta? Vedeți? Oh, pot să îmi amintesc de zilele acelea pline de bucurie, pe care le-am trăit alături de voi, și cred că unul din frații care au sponsorizat adunarea aceea se află și în seara aceasta aici.

Este adevărat, frate Marr? Ce mai faci? Mă bucur pentru tine. Nu voi uita niciodată zilele în care am stat în

școala ta, eu, tu
și fratele Kidd, și am discutat din Biblie, despre harul lui
Dumnezeu.

Dr. Price a prorocit despre o mare trezire care se
apropie; o mare mișcare ce vine. Wigglesworth a plecat de pe
pământ, într-o
noapte, iar dr. Price în dimineața următoare, iar a doua zi,
eu am fost vizitat
de Îngerul Domnului și El m-a trimis afară.

Acel bărbat a văzut că aceste lucruri vor veni
și iată-le! Aceasta dovedește că atunci
când Dumnezeu spune ceva, are grijă să și îplinească.

Îmi amintesc că atunci când a fost aici, era un
predicator tânăr care avea un auditoriu mare și a fost de
acord să schimbe sala
cu noi, așa că am obținut acel auditoriu mare. Este același
loc? Cred că da. O,
și cum ne-a binecuvântat Dumnezeu!

Am fost plecat multă vreme, fraților, dar în inima
mea este același Dumnezeu, aceeași Evanghelie și aceeași
dragoste. Da, Îl
iubesc din toată inima mea.

Acum îmbătrânesc, iar într-o zi lucrarea mea de pe
acest pământ se va termina. Atunci va trebui să merg Acasă și
să dau socoteală
la poartă, de aceea doresc să am o mărturie curată și să nu se
poată spune că

pe mâinile mele este sângele cuiva, căci nu am ocolit
niciodată să spun
Adevărul, și cu dragoste dumnezeiască am încercat să adun
biserica și s-o țin
în Biblie.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Acum ne vom ruga pentru bolnavi, și nu doar pentru
unii, ci pentru toți.

Billy, dragule, ai împărțit numere de rugăciune?
Da? De la 01 la 100, da? Atunci voi începe de la nr. 01.
Uitați-vă la numerele
pe care le aveți.

Haideți să aliniem câțiva aici.

Pentru cei care ați uitat să aduceți batiste,
trimiteți-le acasă la mine, căci în câteva zile voi fi acolo
și mă voi ruga
peste ele.

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment
de rugăciune.

Scumpul nostru Tată ceresc, parcă mă întristez când
văd că se apropie ziua de marți.

Oh, trimite cât mai repede pe altcineva, în cetatea aceasta, Doamne, și nu lăsa ca grupul acesta micuț să se îndepărteze.

Îngăduie ca Duhul Sfânt să trimită o trezire care să nu se oprească nici zi, nici noapte, care să unească inimile predicatorilor și fie ca sunetul Evangheliei, al dragostei lui Dumnezeu, să se întoarcă în fiecare biserică și în fiecare inimă.

Batistele care au fost puse aici reprezintă niște oameni bolnavi, poate săraci, bătrâni sau orbi, care așteaptă să se întoarcă la ei. Poate este și vreo mamă care stă lângă copilașul ei bolnav și o așteaptă. Tu îi cunoști pe fiecare dintre ei, Dumnezeule, de aceea Te rog să privești în jos și să onorezi cuvintele și rugăciunile slujitorului Tău.

Noi am învățat din Biblie că, odată, Dumnezeu l-a chemat pe Israel din Egipt și l-a dus în țara pe care i-o făgăduise.

Fie ca atunci când punem aceste batiste peste bolnavi, Dumnezeu să privească prin sângele Fiului Său, Isus, și să Își aducă aminte de ei, astfel ca zidul bolii să se dea la o parte și să elibereze calea vindecării pentru care a murit El.

Eu mustru orice boală pe care aceste batiste o

reprezintă, pentru ca ei să fie vindecați, prin rugăciunea credinței, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Oh, aici este ceva, căci inima mea irlandeză tresaltă de dragoste! Nu simțiți că vă vine să strigați puțin? V-ați mai simțit vreodată așa? Nu știu, aici este ceva... și eu Îl iubesc.

Aș vrea să stați liniștiți, plini de respect și să așteptați puțin. Rugați-vă și veți vedea ce va face Dumnezeu.

Câți dintre voi nu au numere de rugăciune? Să văd mâinile celor care nu au numere de rugăciune, dar doresc să fie vindecați de Domnul Isus. Bine. El o va face. De fapt, sincer vorbind, El a făcut-o deja.

Câți din voi știu aceasta?

Câți din cei bolnavi sunt creștini născuți din nou? Să vă văd mâinile. Dumnezeu v-a dat două aripi, ați știut? Vă mai amintiți predica, de aseară, despre aripi?

Tot ce trebuie să faceți cu aceste aripi este ca atunci când Duhul Sfânt trimite jos un sunet ca vâjâitul unui vânt (fratele Branham suflă în microfon), să vă suiți pe El și să vă ridicați, pentru că Domnul vi le-a dat ca să vă poarte pe sus. Deci, fiți

credincioși și supuși Duhului
Sfânt.

În seara aceasta este prezent un duh de epilepsie,
de aceea, țineți-vă copiii lângă voi. Mulți dintre voi ați
fost în adunările
mele și vedeți ce se întâmplă uneori, de aceea fiți
respectuoși și stați în
rugăciune.

Nu uitați! Când mă rog pentru acești oameni, nu
este doar rugăciunea mea, ci trebuie să vă rugați și voi.
Trebuie să fim cu
toții într-o unitate, nu împărțiți.

Rugăciunea voastră este la fel de puternică, sau
chiar mai puternică decât rugăciunea mea. Vedeți? Și aceasta
pentru că suntem
una.

Aș vrea să vă uniți cu mine și voi, predicatorilor,
ca să ne rugăm împreună, căci dorința tuturor este să îi
ajutăm pe cei bolnavi
să se facă bine.

Acum aș avea o rugămintă pentru ușieri. Vă rog ca
mâine seară să nu lăsați târgile și acele lucruri să stea
deoparte, ci
aduceți-le aici, în față, bine? Vă rog să faceți aceasta.

Vino, doamnă. Voi știți că fiecare persoană are un

duh și un suflet, iar dacă veți crede cu toții și veți fi într-un gând, Duhul Sfânt Se va putea mișca printre noi.

Noi nu avem nevoie de emoții, ci de credință și de dragoste, pentru că dragostea este aceea care așează lucrurile. Astfel, când îți iubești soția, din toată inima și cu tot sufletul, nu există nimeni care să te poată face să vezi că nu e o femeie bună. Așa este.

Același lucru se întâmplă și cu ea, dacă cineva îi spune că soțul nu îi este fidel. De ce? Pentru că dragostea adevărată înseamnă încredere reciprocă, este adevărat? Ea acoperă totul.

Tot așa, când Îl iubești pe Dumnezeu, toată frica dispare și spui: „Dumnezeule, ai dreptate. Eu te iubesc și sunt vindecat, așa că tot ce trebuie să fac este să merg și s-o iau!” Așa este.

Se poate întâmpla orice, cu condiția să crezi.

Aici este o doamnă și avem și un tablou biblic, pentru că doamna este de culoare, iar eu sunt alb, dar amândoi ne tragem din neamul lui Adam.

Faptul că ea se trage din Africa, iar eu din Irlanda, nu are nici o importanță. Vedeți? Dumnezeu S-a dus cu mine în Africa și

i-a vindecat, așa că la o singură adunare am văzut cum au fost vindecați în jur de 30.000-40.000 de oameni. Este adevărat, frate Stadskev? Da, așa este.

Vedeți? Dumnezeu îi iubește pe africani. Ei stăteau acolo, niște păgâni bolnavi de lepră și de alte boli, aproape goi și plini de noroi, dar au același drept ca și noi să trăiască decent și să mănânce mai bine.

Copilașii lor flămânzesc la fel ca și unii din copiii americani, este adevărat? Și mă gândesc, fraților, că nu este corect ca voi să ridicați o biserică aici și alta dincolo, în timp ce restul lumii moare din lipsa Cuvântului lui Dumnezeu. Cu toate acestea, noi stăm nepăsători și ne certăm unii cu alții pentru nimicuri.

Ar trebui să ne unim eforturile și să trimitem, în toată lumea, misionari care să predice Evanghelia, pentru că Isus Hristos vine în curând. Așa este.

Acum haideți să ne rugăm și să fim respectuoși.

Aici este o doamnă. Noi nu ne cunoaștem, este adevărat? Nu te-am văzut niciodată, dar Domnul Isus te cunoaște și mă cunoaște și pe mine.

Convingerea mea este că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, iar dacă e Același, înseamnă că are aceeași putere, face aceleași lucrări și procedează în același fel ca atunci când a fost pe pământ. Este corect?

El a spus: „*Eu nu fac decât ce Îl văd pe Tatăl făcând...*” Este adevărat? Bine.

Când a vorbit cu femeia de la fântână, El i-a spus care era problema ei; lui Filip și Natanael le-a spus care era problema lor; lui Petru i-a spus cum se numește, etc.

El a făcut aceste lucruri, dar nu a pretins niciodată că poate vindeca. Ați știut aceasta? Dimpotrivă, a zis:

„*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...*” și: „*Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.*” (Ioan 5.19; 14.10b).

Nu uitați, deci, că Isus a spus că El nu a făcut niciodată nimic, fără ca mai întâi să Îi arate Tatăl ce și cum să facă. Este adevărat?

Acum, dacă Domnul Isus Hristos ar sta aici, într-un trup ca al meu, purtând costumul acesta...

Aș vrea să vă întreb ceva. Dacă Isus Hristos ar sta aici într-un trup de carne, iar femeia aceasta, care are nevoie de vindecare, ar veni la El și i-ar spune: „Doamne, vrei să mă vindeci?” ar putea s-o facă?

Nu, pentru că a făcut-o deja, este adevărat? Câți din voi știu că vindecarea este o lucrare încheiată?

Dacă ați avea ceva în magazinul de amanet și v-ați duce să răscumpărați acel obiect, după aceea ați putea să îl răscumpărați încă o dată? Sigur că nu, pentru că l-ați răscumpărat o dată și l-ați luat afară din magazin, de aceea, tot ce trebuie să faceți este să îl recunoașteți. Sigur că da.

La fel este și cu salvarea. *„El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre... și prin rănilor Lui suntem vindecați.”* Este adevărat?

Atunci ce ar mai putea face Hristos, care este Același ieri, azi și în veci? Ar spune: „Eu te-am vindecat atunci când am murit pentru tine, când am fost străpuns.”

De aceea voi posedați deja vindecarea.

Atunci ce ar putea face El acum? V-ar spune ce Îi arată Tată, este adevărat?

Astfel, dacă în seara aceasta va proceda la fel ca atunci, credeți că este același?

Haideți să ne rugăm.

Doamne, aș vrea să vorbesc cu Tine, așa cum a vorbit Domnul nostru cu femeia de la fântână. Noi știm că în aceste zile din urmă va fi o trezire, urmată de semne și minuni, care nu va fi însă recunoscută de Dumnezeu. Spun aceasta pe baza Scripturii, pentru că în Matei 7.22 scrie:

„Mulți îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am făcut noi asta și cealaltă?” ... dar atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea!”

Vedeți? Așa este.

Aceasta trebuie să fie „Așa vorbește Domnul!”

Când a venit Isus, El a făcut toate acele lucruri puternice, ca să îplinească ceea ce se spusese prin proroci.

Și vă întreb: Dacă El va veni și va face și acum același lucru, dacă îmi va descoperi pentru ce vrei să mă rog,

Îl vei crede și
vei accepta că este o lucrare terminată? Dar audiența va
crede? Numai așa îl
puteți vedea la lucru.

Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o
niciodată până acum. Dacă este adevărat, ridică mâna ca să
vadă cu toții. Dar
Domnul Isus te cunoaște și pe tine și pe mine, este adevărat?

Doamna este conștientă că se întâmplă ceva. Tu nu
îl poți vedea, dar simți că îți vine să leșini, pentru că este
prezentă o
putere supranaturală.

Când se afla în drum spre Damasc, Pavel a văzut acea
Lumină care l-a orbit și care, după cum, știți era Hristos.
Deci Hristos era în
forma acelei lumini, când l-a întâlnit pe Pavel.

Este aceeași Lumină care a condus copiii lui
Israel, Stâlpul de Foc.

Aceasta înseamnă că unii dintre noi pot vedea Ceva
ce ceilalți nu pot să vadă. Tu, doamnă, nu o vezi, dar ești
conștientă că se
întâmplă ceva.

Te văd stând lângă un doctor, iar el face o
injecție. O, tu nu ai venit aici pentru tine, ci pentru un
copil. Este copilul

tău și e foarte alergic. Cum mănâncă
ceva, se simte foarte rău.

Și mai dorești rugăciune pentru cineva; este vorba
de o femeie predicator, care are cancer. Acum crezi?

Binecuvântatule Salvator, Te rog în Numele Domnului
Isus să-i dai acestei femei ceea ce cere. Eu osândesc boala și
tot ce este rău și
Te rog, în Numele lui Isus, să faci ca Duhul Sfânt să
îndepărteze totul. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă și fie ca
Domnul să îți dea tot ce ai cerut.

Haideți să spunem cu toții: „Lăudat să fie Domnul!”
(Lăudat să fie Domnul).

Ce mai faci, domnule? Crezi din toată inima? Noi
suntem străini unul față de celălalt, dar Dumnezeu ne cunoaște
pe amândoi. El
tocmai l-a vindecat pe bărbatul de acolo, care suferea cu
nervii. Dacă vrei,
mărturisește aceasta, frate, și du-te acasă. Desigur.

Ce zici, Ozzie, crezi că Dumnezeu te va face bine?
Ozzie Johnson, tu locuiești pe strada Jupiter, nr. 8404,
Castro Valley. Du
copilul acasă, căci va fi bine.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ce mai faci, domnule? Noi nu ne cunoaştem, dar crezi din toată inima? Crezi că Hristos este prezent în locul acesta? El iubeşte predicarea Cuvântului Său.

Eu nu te cunosc, pentru că te văd pentru prima dată, dar dacă Domnul Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, îmi va face cunoscut, prin Duhul Sfânt, ce doreşti, vei accepta că este de la El? Da? Vei crede?

Problema ta este la stomac. (Aşa este). Ai ulcer hemoragic. Ai fost operat dar nu ți-a ajutat prea mult. Vrei să mă rog și pentru soția ta, este adevărat? Ea are probleme femeiești (Aşa este).

Du-te acasă și primește ceea ce ai cerut. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tu crezi, doamnă? Ai dureri într-o parte și un nod în gât, dar dorești să mă rog și pentru altcineva, pentru o nepoată de-a ta, care are astmă.

Du-te acasă și s-o găsești așa cum dorești, în Numele Domnului Isus. Dumnezeu să îți dea aceasta.

Ce mai faci, domnule? Cred că nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Ești predicator și ai artrită și ceva la urechi. (Așa este).

Reverend Wade, dorești să ne rugăm și pentru un bărbat care nu locuiește aici, ci în Dakota de Nord. Este cumnatul tău și are cancer.

Frate, du-te și găsește-l așa cum dorești, în Numele Domnului Isus Hristos. Ai credință în Dumnezeu!

Când am pronunțat cuvântul „artrită”, ai avut un simțământ ciudat, pentru că ai aceeași boală. Crezi că Hristos te va face bine?

Haideți să ne rugăm.

Binecuvântatele Tată ceresc, primește această femeie pentru slava Ta și vindec-o de dragul lui Hristos. Amin.

Vino, doamnă. Tu vrei să scapi de problema femeiască pe care o ai, este adevărat? Crezi că Dumnezeu te va face bine? Cartea pe care ai adus-o conține Viața veșnică, dacă crezi. Ea are și vindecarea pentru tine, crezi aceasta?

Tată ceresc, Te rog s-o vindeci pe femeia aceasta și s-o faci bine, în Numele lui Isus. Amin.

Să crezi din toată inima.

Uneori este greu să te ridici, nu-i așa?

Doamnă, tu ai încă o problemă care te supără de câtva timp. Nu îți citesc gândurile, mămică, dar ceea ce ceri în primul rând de la Dumnezeu este să îți vindece artrita, pentru că ea te supără cel mai tare.

Acum privește, căci aici stă Cineva care te cunoaște, este adevărat? Și desigur, Acela nu sunt eu, iar tu știi aceasta.
Crezi că este Fiul lui Dumnezeu? El te iubește.

Biblia spune: „...dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.18b). Atunci vino puțin.

Haideți să ne rugăm.

Binecuvântatule Tată ceresc, Te rog s-o vindeci și să faci ca atunci când va pleca acasă, să fie pe deplin sănătoasă, în Numele lui Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Crede din toată inima.

Ce mai faci, doamnă? Vrei să vii aici? Dacă Dumnezeu îmi va face cunoscut pentru ce dorești vindecarea, vei crede că El o poate face? Da? Atunci acel diabet te va părăsi și vei fi bine. Îl vei sluji tot restul vieții tale?

Scumpe Tată ceresc, Te rog s-o binecuvântezi pe femeia aceasta și s-o faci bine, pentru că Îți cerem aceasta, într-o unitate, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Crede din toată inima.

Sunt sute de oameni care mor din pricina aceasta, doamnă, dar Dumnezeu poate să vindece și boala de inimă, dacă crezi. Poți crede că te vei face bine? Biblia spune că „*aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.*”

Să ne rugăm, căci încep să slăbesc...

Binecuvântatule Tată ceresc, eu o binecuvântezez pe această femeie și mă rog ca Tu s-o vindeci în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te și fii sănătoasă.

Problema de la stomac îți este cauzată de starea nervoasă pe care o ai, dar crezi că Dumnezeu te poate face bine? Dă-mi mâna, mămico.

O, Dumnezeule, îmi pun mâna peste ea și o binecuvântezez în Numele lui Isus, pentru vindecarea ei. Amin.

Abia pot să mai văd audiența, căci peste tot este Ceva ca o perdea de credință.

Crezi că Dumnezeu te va face bine și că va îndepărta artrita de care suferi? Crezi că te va face bine? Crezi că nu mai ai nevoie de bățul acela alb de care te sprijini?

Atunci primește vindecarea în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Crede că Dumnezeu te va vindeca de boala de rinichi și vei fi bine. Crezi aceasta? Vino aici să-mi pun mâinile peste tine.

Binecuvântatule Tată ceresc, Te rog în Numele lui Hristos s-o vindeci pe această femeie. Amin. În ordine.

Vino, doamnă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi din toată inima? Tu ai probleme la stomac și artrită și dorești ca Dumnezeu să te vindece, este adevărat? Atunci poți primi ceea ce ceri.

O, Isuse, Fiul lui Dumnezeu, Te rog s-o vindeci pe femeia aceasta și s-o faci bine spre slava Numelui Tău. Amin. Ai credință.

Vino, doamnă. Crezi din toată inima? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Da? Tu ai astmă, dar mai mult decât ai nevoie de vindecare, ai nevoie de salvare, de Isus Hristos.

Ai un soț bolnav, este adevărat? El are probleme la stomac și, în plus, nu este salvat. Vrei să-ți predai viața lui Hristos? Crezi că El este Fiul lui Dumnezeu? Du-te și spune-i soțului tău lucrul acesta, apoi botezați-vă, căci atunci bolile și păcatele voastre se vor duce. Dacă crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu, du-te și fă-o.

Îl accepți pe Hristos ca Mântuitorul tău personal?
(Da). Vino aici.

Isuse din Nazaret, păcatele ei sunt iertate, așa că este gata să primească vindecarea, de aceea, Te rog să i-o dăruiești spre slava Ta. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.

Un moment. Haideți să privim puțin la acest rând de rugăciune, pentru că adunarea nu s-a încheiat încă.

Hristos este aici, de aceea vreau să credeți din toată inima.

Aici, lângă doamna de culoare, stă un bărbat cu ochelari, care are probleme cu inima. Dacă este adevărat, ridică mâna, domnule.

Așa este. Crezi că Dumnezeu te va vindeca?

Domnul de lângă bărbatul cu ochelari... Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Da? Vrei să scapi de astmă, este adevărat?

În ordine. Lângă el este o doamnă. Tu ce crezi despre aceasta? Crezi că este lucrarea Fiului lui Dumnezeu? Da? Tu dorești să scapi de boala femeiască pe care o ai. Așa este. Ridică mâna. În ordine.

Biblia spune că toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede.

Doamna de lângă ea, crede? Tu vrei să scapi de boala de stomac. Așa este. Ridică mâna dacă este adevărat.

Dar femeia de lângă ea, crede? Crezi că sunt prorocul
lui Dumnezeu? Tu dorești să scapi de ulcerul pe care îl ai la
stomac, este
adevărat? Ridică mâna dacă este adevărat. Bine. Poți avea ceea
ce dorești.

Cum este cu tine, doamna care ai privit în jur?
Crezi din toată inima? Vrei să scapi de problema de la spate?
Bine, atunci poți
avea ceea ce ceri.

Dar doamna de lângă ea? Tu crezi? Da? Vrei să scapi
de boala de inimă? Atunci primește-o.

Vă provoc pe toți să credeți în Numele lui Isus
Hristos! Nu sunt un înșelător, ci sunt fratele vostru, iar
Hristos, Mântuitorul
și Vindecătorul vostru, este aici. Credeți aceasta? Dacă
credeți, ridicați-vă în Numele lui Isus
Hristos și acceptați vindecarea, căci atunci o veți avea și Îi
veți putea da
slavă și laudă în Numele Domnului Isus Hristos.

– Amin –